

EBEVEYNLERİNİZE İTAAT EDEREK İLAHİ RAHMET'İ KAZANIN

Ay geceleri, güneş ise gündüzleri dünyayı aydınlatır.

Dürüstlük üç dünyayı aydınlatır ve erdemli bir erkek evlat bütün soyunu aydınlatır.

(Telegu dilinde bir Şiir)

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Erdemli bir erkek evlat, *Jnana*'yı (Bilgiyi), *Vijnana*'yı (bilgeligi), *Sujnana*'yı ve *Prajnana*'yı elde etmiş kimselerden daha yücedir. Rab Vinayaka, böyle bir erkek evlattır. Her bireyin bir Guru'su vardır. Fakat Vinayaka'nın Guru'su yoktur. O, Guru'ların Guru'su ve liderlerin lideridir. Kendisinin üstünde, bir başka lideri olmadığı ve O, herkesin lideri olduğu için "Vinayaka" ismini almıştır.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Her ne zaman yeni bir görev alınır, o görevin başarı ile tamamlanması için, hayırduasını almak amacıyla Rab Vinayaka'ya Puja yapmak adettendir. Müzik konserlerine başlamadan önce bile, şarkıcılar "*Vinayaka Nannu Brovara*" (Ey Rab Vinayaka! Lütfen benim imdatıma yetiş) *kirtan*'ı ile Rab Vinayaka'ya dua ederler. Ancak Rab Vinayaka'ya dua ederek O'nun hayırduasını aldıktan sonradır ki, bütün görevleriniz başarılı olacaktır.

Rab Vinayaka, bir fil başına ve gövdesine sahiptir. Bu da, adımını atmadan önce iki kere düşünen filin zekasıyla mukayese edilebilir anlamına gelir. Aynı şekilde, Vinayaka, ancak akıllıca bir şekilde iyiyi kötüyü ayırt ettikten sonra, ileriye doğru adımını atar. Ganapati kelimesindeki dört harf olan (*ga, na, pa* and *ti*), Rab Vinayaka'nın *Vijnana*, *Sujnana* ve *Prajnana* ile dolu olduğunu gösterir. Günümüzün insanları, "Ganapati" isminin altında yatan anlamı unutarak sadece ritüellerle uğraşırlar. Ritüelleri yapmıyor olabilirsiniz, ama hiçbir zaman Rab Vinayaka'ya ibadet etmeyi ihmal etmeyin. Bilhassa öğrencilerin, kendi kendisinin lideri olan Rab Vinayaka'nın liderliği altına girmeleri en başta gelen görevleri olmalıdır. Rab Vinayaka'nın bir benzerini daha bulamazsınız. Böyle bir Rab'bi

idealiniz olarak aldığımız ve derslerinize çalıştığınız vakit, eğitim sisteminin bütün kollarında başarılı olacaksınız. Vinayaka'nın, içi *Jnana* (bilgelik) ile dolu, kocaman bir karnı vardır. O'nun gücü, bu bilgeliktir. Böyle güçlü bir Rab'be ibadet etmeliyiz. Rab Vinayaka'nın gerçek doğasını tam olarak hiç kimse anlayamaz.

Rab Vinayaka bilaistisna herkesin lideridir. O, herkesin ilahi babası ve annesidir.

*Twameva Maatha cha Pitha Twameva, Twameva
Bandhuscha Sakha Twameva, Twameva Vidya Dravinam
Twameva* duasına göre,

(Sadece O, herkesin babası ve annesidir, arkadaşı ve akrabasıdır, ve her bireye bilge ve servettir).

Bu dünyada güç ve mertlik açısından Rab Vinayaka hiç kimseye kıyas edilemez. Böyle ilahi bir liderin gerçek doğasını dünya anlamakta zorluk çekmektedir. Ama günümüzde, sıradan fani insanların liderliklerini hemen kabul ederiz. Bu çok acı bir hakikattir.

Bu gün, Rab Vinayaka'nın doğum gününü andığımız kutsal gündür. Esasında O'nun doğması gibi bir şey yoktur. Bütün kainatı O yaratmıştır. Bütün Veda'lar, Rab Vinayaka'nın ilahi sankalpa'sının sonucudur. Bütün bilgi formları Vinayaka'dan kaynaklanmıştır.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Rab Vinayaka öfke nedir bilmez. O, sevginin somutlaşmışıdır. Sevgi olan yere öfke, hırs, kibir, vs., gibi kötü nitelikler giremezler. Vinayaka'nın yüz hatlarına herhalde dikkat etmişsinizdir. Orada hiçbir öfke izi görüyor musunuz? Hayır. O, daima gülümser. Vinayaka, her yerde hazır ve nazır olandır. İnsanlar, Allah'ın doğum yeri olarak belirli bir yeri seçerler ve orayı *Kshetra* (hacca gidilecek kutsal yer) olarak kabul ederler. Fakat Allah'ın doğum yeri olarak tek bir yer tayin edilemez. O, *Swayambhu*'dur (Kendiliğinden-zuhur edendir). Allah için, belirli bir doğum yeri, büyüdüğü yer, vs., gibi şeyler söz konusu değildir. O, her yerde hazır ve nazır olandır. Allah, insanların kötü niteliklerinden vazgeçebilecekleri ve Kendisine büyük bir bağımlılık ve samimiyet içinde dua edebilecekleri yerlerde tezahür eder. O, *Nirgunam, Niranjanam, Sanathanam, Niketanam, Nitya, Shuddha, Buddha, Mukta, Nirmala Swarupinam*'dır (Allah sıfatsız, saf, en son ikametgah, ebedi, lekesiz, aydınlanmış, özgür ve kutsallığın somutlaşmışıdır).

Zaman zaman Allah öfkelenmiş gibi görünür. Fakat bu gerçek bir öfke değildir. Salikleri doğru yola getirmek için öfkelenmiş gibi görünür. Eğer böyle yapmasa salıkların davranışlarını değiştirmeleri şansı azalır. Öfkelenmiş gibi görünmesi O'nun bir oyunudur. Allah'ta öfkenin izi dahi yoktur. Hatalar yaptığımız veya yanlış bir yola girdiğimiz vakit, Allah'ın bize kızmasından korkarız. Fakat Allah, hatalarınızın ve eksikliklerinizin farkında olabilmemiz için böyle anlarda sadece öfkelenmiş gibi görünür. Örneğin, Swami'nin kendisini sizlerden uzak tuttuğu vakitlerde sizler üzülürsünüz ve Swami'nin size kızgın olduğu için sizinle konuşmadığını düşünürsünüz. Hakikatte Swami, öfkenin ne olduğunu bile bilmez. O, sevginin somutlaşmışıdır. O, sevgi ile doludur. Böyle olmasına rağmen, pek nadiren biraz sert konuştuğu anlarda, O'nun öfkelenildiği kanaati hasıl olur. Bu, günlük hayatımızda da geçerlidir. Eğer birisine, "Oğlum! Lütfen buraya gel," dediğiniz vakit, onu sevgi ile çağırıyormuşunuz gibi hava olur. Fakat aynı kelimeleri yüksek bir sesle (öfkeli bir tavırla) söylediğiniz vakit, öfkelenmiş gibi görünürsünüz. Bunların hepsi de değişik ifade şekillerinden başka bir şey değildir. Aynı şey Bilge Durvasa'nın da başından geçmişti. Yüzünün ifadeleri daima öfkeliymiş gibi bir hal gösterdiği için, kendisi öfke ile eşanlamlı oldu. Fakat hakikatte Bilge Durvasa'nın öfke ile ilişkisi yoktu.

Mahabharata savaşı esnasında, Dronacharya'nın oğlu Aswatthama, bütün Pandava'ları yok etmek gibi müthiş bir yemin yapmıştı. Bunu öğrenen Droupadi, Pandava'ları kurtarması için Krishna'ya dua etti. Rab'bin leela'ları (ilahi oyunları) sadece harikulade olmakla kalmaz aynı zamanda da gizemlidir. Allah bir dram hazırlar ve salıklarının refahı ve güveni için, bazen o oyunun içindeki sahneleri bile değiştirir. Bu kez Rab, ancak vet ancak Kendisinin yapmaya muktedir olduğu çok nazik bir yolla Pandava'ları kurtardı.

Bilge Durvasa'ya gitti. Krishna'yı görünce Durvasa ne yapacağını şaşırdı. "Rab'bim, Seni benim bu mütevazi ashram'ıma hangi rüzgar attı?" diye sordu. Krishna gülümseyerek, "Senin yapmanı istediğim ufak bir görev var," dedi. Bu sözlerden çok mutlu olan bilge, "Ben daima Senin hizmetindeyim. Bana emir vermen yeterlidir," dedi. Krishna ona, "Güzel! Bu gece sen Pandava'ları kurtaracaksın," dedi. Bu sözlere şaşıran Durvasa, "Rab'bim, bu yaratılıştaki her şeyi koruyan Sensin. Ben kim oluyorum ki böyle bir görevi yapabileyim?" diye sorguladı. Krishna'nın cevabı ise, "O başka bir konu. Fakat bu iş için Benim enstrumanım olacaksın. Ben insanları çok çeşitli yollarla korurum. Bu durumda Benim talimatlarım dahilinde Benim için özel bir şey yapacaksın," oldu. Durvasa istenilen şeyin ne olduğunu öğrenmeye çalışıyordu ve Krishna şöyle devam etti, "Bir çukur kazacaksın ve Pandava'lara orada saklanmalarını söyleyeceksin ve çukurun

üstünü kalaslarla, otlarla ve çamurla kaplayarak, sen de bu hazırladığın çukurun üzerine oturacaksın. Pandava'ların düşmanları sana gelerek Pandava'ların nerede olduklarını sorabilirler. Sana, 'Sen geçmiş, şimdiki zamanı ve geleceği biliyorsun. Lütfen bize Pandava'ların nerede saklandıklarını söyle diyebilirler.' Bunu işiten Durvasa hemen söze karışarak, 'Rab'bim, ben yalan söyleyemem,' dedi. Krishna cevap olarak, "Ben sana yalan söyleyeceksin dedim mi? Ben Kendim Hakikatin Somutlaşmışım, nasıl olurda sana hakikati konuşma diyebilirim! Fakat burada karşıdakileri etkileyebilmek için istersen sesinin tonunu biraz değiştirebilirsin. Eminim ki, ne demek istediğimi anlıyorsundur." dedi. Bilge gülümseyerek başını salladı.

Pandava'lar saklandıktan bir müddet sonra, aynen Krishna'nın söylediği gibi Aswatthama oraya geldi. Durvasa gözleri kapalı oturmaktaydı. Aswatthama, Bilge'yi başıyla selamlayarak, çok mütevazî bir tavırla Pandava'ların nerede olabileceklerini sordu. Durvasa, alev gibi yanan gözlerini yavaş yavaş açtı. Öfkeli bir şekilde, "Evet, Pandava'lar buradalar, tam benim oturduğum yerin altındalar," diyerek haykırdı. Öfkeli bir mizaca sahip olduğu ve kızdığı kimselere beddua etmekten çekinmediği herkesçe bilindiği için Aswatthama, Bilgenin böyle haykırmasından korkarak hemen oradan uzaklaştı ve böylece de Pandava'lar kurtulmuş oldular. Bütün Avatar'lar bu gibi teknikleri kullanırlar ve Swami de gerektiği vakit bu gibi şeyleri yapar.

Çağlar boyunca evliyalar ve bilgeler, *yogi*'ler ve *jnani*'ler, insanları doğru yola sokmak için onlara *rakshana* (koruma) ve *sikshana* (düzeltme) sağlamakta idiler. Bilge Durvasa da aynı şeyi yaptı. Cahil insanlar onu, büyük bir *tapasvin* olmasına rağmen, öfkeli bir insan olarak itham ettiler. Fakat onun bu öfkeli görünüşü arkasında yatan gerçek maksadı anlayabilen kimseler hakikati görmüşlerdir. Allah'ta öfke diye bir şey yoktur. Zaten öfkeli olan bir kimseye, hiçbir şekilde Allah denemez!

Geçmişte bir gün, Anne Parvati ve Easwara, Vinayaka'yı ve küçük kardeşi Subrahmanya'yı çağırarak dünyanın etrafını dolaşarak katetmelerini söylediler. Bunu tamamlayarak geriye ilk gelene ödül olarak bir *phala* (eylemin meyvesi) verileceğini de ilave ettiler. Bu yarışmanın amacı Vinayaka'nın yüceliğini dünyaya göstermekti. Küçük erkek kardeşi Subrahmanya hemen harekete geçti. Dünyanın etrafını uçarak katetmek üzere, aracı olan tavus kuşuna bindi. Fakat Vinayaka hiç kıpırdamadı ve yerinde oturdu. Bunu gören Easwara, "Oğlum! Sen niçin dünyanın etrafını dolaşmak üzere yola çıkmıyorsun?" diyerek sorguladı. Vinayaka O'nun bu sorusuna gülümseyerek, "Babacığım, Benim her hangi bir yere gitmeme gerek yok. Dünyanın etrafında yapacağım seyahatin meyvesi tam önümdedir."

durmakta,” dedi. Bunu söyledikten sonra Vinayaka babasının ve annesinin (Rab Easwara ve Anne Parvati) etrafında bir *Pradakshina* (etrafını dolaşmak) yaparak sessizce yerine oturdu. Bu yarışmada Kendisinin galip çıktığından emin idi. Bu arada da Subrahmanya dünyanın etrafında dönmeyi tamamlayarak oraya geldi. Çok yorgun düşmüştü ve dünya turunu başarıyla yaptığını babasına bildirdi. Rab Easwara, bu yarışın galibi olarak Vinayaka’yı ilan etti ve meyveyi O’na verdi. Bu olay, Tamil Nadu eyaletinde Palani denilen yerde yer almıştır.

Bu hikayenin altında yatan mesaj, ebeveynlerin ilahi vasfın somutlaşmışları oldukları ve onlara saygı olarak etraflarında *pradakshina* yapmanın yeterli olduğudur. Bu hareket, dünya üzerindeki bütün kutsal mabetleri dolaşarak elde edilecek *punya* (mükafat) ile eşit değerdedir. Ebeveynler olmadan evlatlar olamaz! Eğer çocuklar erdemli olacaklarsa onları yetiştirecek olanlar ebeveynlerdir. Çocukların başarılı olabilmek için yaptıkları her çabadan ebeveynler sorumludurlar.

Sınavları esnasında öğrencilerin mabetleri dolaşarak sınavlarında başarılı olabilmek için dua yapmaları yaygın bir uygulamadır. Ebeveynlerinin verdikleri harçlıklarla aldıkları hindistan cevizlerini mabetlerde kırarlar. Bunlar, Allah’a içsel bağlılıkla pek az ilişkisi olan dışsal uygulamalardır. Eğer sınavlarında gösterdikleri çabalarda başarılı olmak istiyorlarsa, ebeveynlerini mutlu etmeleri ve onların hayırdualarını almaları yeterlidir. Eğer onlar mutlu iseler, mutlaka başarılı olursunuz. Çocukların, en başta olarak, ebeveynlerini mutlu etmeye çalışmaları hakikatini çocuklara iyice anlatabilmek amacıyla, Rab Easwara ve Anne Parvati, Rab Vinayaka ve Rab Subrahmanya için bu dünya turu yarışmasını ayarlamışlardı. Eğer Allah’ın rahmetini elde etmek istiyorsanız, ebeveynlerinizin emirlerine sevgi dolu bir şekilde itaat etmek yeterlidir. Şu anda gözlerinizin önünde duran ebeveynlerinizden daha yüce bir ilahi vasıf yoktur. Sizleri bu günkü halinize getirebilmek için çok zorluklar içinden geçmişlerdir. Sizlerin hayatta bir yere varabilmeniz için büyük fedakarlıklarda bulunmuşlardır. Hiçbir ebeveyn çocuklarını mutsuz etmek istemez. Bazen öfkelenmiş gibi görünürler ve bazı cezalar verirler fakat bunlar sadece dış görünüşlerdir. Kalplerinin derinliklerinde size karşı büyük bir sevgi beslerler. Öfkelenmiş gibi görünseler dahi bu sizin iyiliğiniz içindir. Onların kalplerinden devamlı sonsuz sevgi ırmağı akar. İşte küçük bir örnek: Çocuk yaramazlık yapınca anne onu döver. Ama nasıl döver? Attığı dayak ses çıkarır fakat çocukta hiçbir acı yaratmaz. Annenin öfkesi sevgiden doğar. Bazı zamanlarda öfke gösterebilirler ama bu geçicidir. Ebeveyninizin size öfkelenişini zannedersiniz. Fakat bu sizin yanlış anlamanızdan ileri gelir. Onların sessizce duran sevgilerini anlayamamış olabilirsiniz. Velevki öfke

gösterseler ve “chee” (Telegu dilinde kınamayı ifade eden bir deyiş) deseler bile, bu onların sevgilerinden kaynaklanan bir şeydir. Bundan böyle, öğrenciler ebeveynlerinin gerçek doğasını anlamak zorundadırlar.

Gerçekte öfke, insanın kendi düşmanıdır ve mutluluk ise cennettir. İnsan daima mutlu olmalıdır. Öfkeli ve asabi bir mizaçta olan insan hiçbir zaman başarılı olamaz. Vinayaka daima ebeveyninin emirlerine itaat etmiştir. Bu nedenledir ki, O’nun bir lideri yoktur denir. Öğrenciler sinemaya gidebilmek için bazen ebeveynlerinden para isterler. Ebeveyni para vermeyince onların kendisine kızdığını düşünürler. Bunlar önemsiz olaylardır. Ebeveynler, bilhassa anne, bir tehlike anında hayatını dahi feda etmeye hazırdır. Maalesef günümüzde, annelerini mahkemeye dahi veren evlatlar vardır. Bu nedenle bu gibi kimselerin ebeveynlerine karşı olan davranışlarını değiştirmeleri ve onların, sevginin somutlaşmışları olduklarını anlamaları gerekir.

Çocuklarda çeşitli saptırmalar veya saçma düşünceler yer alabilir fakat ebeveynlerin çocuklarına olan sevgileri hiçbir şekilde değişmez. Bu dünyada ebeveynleri ile öfkeli olan bazı erkek evlatlar var, fakat ebeveynlerin çocuklarla olan ilişkileri tamamen sevgi ilişkisidir. Annesi ile arasında olan anlaşamamazlık yüzünden oğlu mahkemeye müracaat edebilir. Hakim kendisine annesinin isminin ne olduğunu sorunca, onun ismini söyler. Bunu da “Benim annem” kelimeleriyle ifade eder. Aynı şekilde de anne, oğlunun isminin ne olduğunu söyler. “Benim oğlum” diye hitap eder. İşte anne ve oğul arasında yer alan candan ilişki böyledir. Aralarında çıkan ihtilaf her ne olursa olsun, bunların hepsi de geçicidir. Rab Vinayaka, sevginin somutlaşmışıdır. O, sadece sevgi yağdırır. Bilge Vyasa, *Mahabharata*’yı yazması için Vinayaka’yı seçmişti ve ona dikte ederken Vinayaka her şeyi aynı sevgi içinde kaleme almıştır. Vinayaka, sevginin somutlaşmışı olduğu için, Vyasa bilhassa O’nu, katibi olarak seçmişti. *Mahabharata*’yı yazdığı bütün zaman zarfında, Vinayaka bu saf sevgi niteliğini göstermiştir. Bu nedenle, *Mahabharata*’da tek bir yanlışa rastlamazsınız. Kendisi kusursuz olduğu için, sözleri de kusursuzdu. Vinayaka’da öfke, kıskançlık, kibir veya gurur gibi kötü nitelikleri bulamazsınız. Bunlar, asil niteliklerden yoksun insanın nitelikleridir.

Sevgili Öğrenciler! Bu günden itibaren, ebeveynlerinize karşı, çok az dahi olsa duyduğunuz öfkeden arının ve onlara karşı saf bir sevgi besleyin. Sevgi sevgiyi çeker. Bol miktarda ebeveynlerinizin sevgisini kazanarak hayatta başarılı olun.

Bu gün Vinayaka Chaturti’nin festivalini yaşıyoruz. Bazı ailelerde, yeni evlenmiş damatlarını festivale davet etme adeti vardır. Bu nedenle, dünürlerinizin evine giderek mutlu anlar yaşamaktan çekinmeyin.

*Ey yeni evlenmiş damat, akrabalarının evine ziyarete git,
Gel, kayınbiraderlerinle ve baldızlarınla eğlenceli anlar yaşa,
Bütün ev halkı ve komşular seni sevgi ve şefkatle
kucaklayacaklardır.*

(Telegu dilinde bir Şarkı)

Bir damat, eşinin anne ve babasının evini ziyaret edince, bütün ev halkı bayram havasına bürünür. İnsan gerçekten mutlu ve huzurlu olur. Böyle olmasına rağmen, akrabalarına karşı kötü hisler besleyen ve onların evlerini ziyaret etmeyen bazı katı yürekli damatlar da vardır. Bu gibi kötü duygular, alınan gıdaların sonucudur. Yiyecek nasıl olursa, kafanızda öyle olur. Kalpteki duygularınız, başınızdaki (zihninizdeki) düşünceleri yansıtır. Bu bakımdan faydalı gıdaları almalıyız. Sizde öfke ve gurur yaratacak yiyeceklerden uzak durmalısınız. Kadim zamanlardan bu yana, Hindistan'daki bilgiler diyet kurallarını harfiyyen uygulamışlardır. Daima *rajasic* gıda değil de *sattwic* gıda almaya dikkat etmişlerdir. *Rajasic* gıda insanda öfke yaratır. *Thamasic* gıda ise daha yemeği yerken bile sizde uyku yaratır. Bu nedenle hem *rajasic* ve hem de *thamasic* gıdalardan uzak durmalıyız. Sadece *sattwic* gıda almalıyız. Yiyeceklerde aşırı chillie (acı biber), tuz ve ekşi maddeler bulunmamalıdır. Yemeğe başlamadan önce dua etmeyi unutmamalısınız:

*Brahmarpanam Brahma Havir
Brahmagnou Brahmanahutam
Brahamaiva Tena Ganthavyam
Brahma Karma Samadhina.*

(Brahman hem kepeçdir ve hem de adaktır (Allah'a sunulan şey). O, fedakarlık ateşidir ve aynı zamanda da fedakarlığı yapandır. Sonuçta, Brahman, fedakarlığı yapan kimsenin varmak istediği hedeftir.)

Yemeğinizi yemeden önce bu şekilde dua ederseniz, Allah hemen şu cevabı verecektir:

*Aham Vaishvanaro Bhutva
Praninam Dehamasritah
Pranapana Samayukta
Pachamyannam Chaturvidham*

(Ben bütün varlıkların içinde hazmedici ateş olarak mevcudum. *Prana* (nefes) ve *Apana* (nefesi içe çekmek) ile birleşerek, dört çeşit yiyeceği Ben tüketirim.)

Yemek yerken daima kolaylıkla hazmedebileceğiniz yiyecekleri seçmeye dikkat edin. Hazmedemeyeceğiniz gıdayı sakın almayın. Nasıl yemek yemeye büyük bir mutluluk içinde oturuyorsanız, yemekten kalktıktan sonra da kendinizi mutlu ve hafif hissetmelisiniz. Bazı kimseler yemek masasına hafif mide ile otururlar fakat karınlarını tıka basa doldurduktan sonra ağır bir mide ile sofradan kalkarlar. Bu doğru bir yemek yeme metodu değildir.

Daima az yemek yiyin. Hiç olmazsa, bu gün kutladığımız hayırlı Vinayaka Chaturthi gününden itibaren alışkanlıklarınızı bu yönde değiştirmelisiniz. Eğer bu güzel alışkanlıkları ve nitelikleri geliştirebilerseniz, sizlerde Rab Vinayaka gibi yüce olabilirsiniz.

(Bagavan İlahi Diskur'unu, "*Prema Mudita Manase Kaho...*") Bajan'ı ile sona erdirdi.
